

ΕΝΑ ΆΛΛΟΙ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

ΜΙΑ ΚΡΙΤΙΚΗ ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ
ΜΕ ΦΟΡΤΟ ΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ COVID-19

1) ΧΡΟΝΙΚΟ

Με το ξέσπασμα της πανδημίας του COVID-19 έγινε από την αρχή ολοφάνερη η πρόθεση του κράτους να εκμεταλλευτεί την συνθήκη για να αυξήσει τα μέσα καταστολής και επιβολής ελέγχου αμβλύνοντας τις κοινωνικές αντιστάσεις. Από το κάρδο της νέας κανονικότητας δεν θα μπορούσαν να λείπουν οι πανεπιστημιακοί χώροι οι οποίοι ανέκαθεν αποτελούν σημεία συνάντησης, πολιτικής ζύμωσης αλλά και εστίες αγώνα. Με τις σχολές κλειστές και την λειτουργία τους μέσω τηλεκπαίδευσης επακόλουθη ήταν η απονέκρωση των χώρων όπου κινούμαστε και πολιτικοποιούμαστε, είτε συμπεριλαμβανόμαστε στην φοιτητική ταυτότητα είτε όχι.

Χαρακτηριστική είναι η εκκένωση του κτηρίου Γκίνη με πρόσχημα την απολύμανσή του που ως αποτέλεσμα είχε τον εκτοπισμό των μεταναστριών που στεγάζονταν εκεί προσωρινά και την μεταφορά τους σε κέντρα κράτησης. Παράλληλα, ανακοινώθηκαν τα σχέδια για ανάπλαση του κτηρίου από την πρυτανεία και την μετατροπή του σε κόμβο ερευνών και μουσείο τεχνολογίας. Τα σχέδια αυτά σε συνάρτηση με την συνεχή παρουσία μπάτσων στα πέριξ, το face control στις εισόδους και το κλείδωμα των πυλών οδήγησαν στην αποστείρωση του κάτω πολυτεχνείου. Την ίδια χρονιά πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στο Κάτω Πολυτεχνείο και αντανακλαστική κατάληψη της Πρυτανείας του ΕΜΠ ως απάντηση στην απόφαση για lockout εν όψει του τριημέρου του Πολυτεχνείου. Την επόμενη μόλις μέρα (13/11) ακολούθησε κρεσέντο καταστολής με την ταυτόχρονη εισβολή μπάτσων στους δύο χώρους, την εκκένωση της κατάληψης Πρυτανείας και τις συνολικά 92 συλλήψεις συντροφισσών/φων. Κοινός παρονομαστής των παραπάνω εκκενώσεων είναι φυσικά και η απόλυτη στήριξη των πρυτανικών αρχών με βασικούς υπεύθυνους τον πρύτανη Μπουντουβή και τον κοσμήτορα Τουρνικιώτη.

Η επίθεση του κράτους σε χώρους αυτοοργάνωσης και ριζοσπαστικοποίησης με πρόσχημα την πανδημία δεν σταματάει σε εγχειρήματα όπως τα παραπάνω καθώς στο στόχαστρο μπήκαν και καταλήψεις κτηρίων που ανήκουν σε πανεπιστημιακά ιδρύματα, που ήταν χρόνια ενεργές όπως η Terra Incognita στο ΛΠΘ και η Rosa Negra στα Χανιά. Αποκορύφωμα αποτελεί η εκκένωση του στεκιού στο Βιολογικό παραμονή πρωτοχρονιάς, της πιο μακροχρόνιας κατάληψης εντός πανεπιστημιακού χώρου, με το πρόσχημα ότι στεκόταν εμπόδιο στα σχέδια της πρυτανείας του ΛΠΘ για την κατασκευή ενός αποστειρωμένου "χώρου αναμονής". Μόλις 10 μέρες μετά την εκκένωση της κατάληψης σύντροφοι και συντρόφισσες καταλαμβάνουν νέο χώρο στο campus πίσω από το κτήριο του χημικού. Στις 12/1 με εντολή του πρύτανη Παπαϊωάννου πραγματοποιείται νέα επιχείρηση εκκένωσης κατά την οποία τα συντρόφια της περιφρούρησης υπερασπίζονται μαχητικά τον χώρο τους και συλλαμβάνονται 15 άτομα. Είναι φανερή η ευθεία στοχοποίηση του α/α χώρου και την απόπειρα εξάλειψης της παρουσίας και δράσης του από τους πανεπιστημιακούς χώρους αλλά και έξω από αυτούς.

Ο κρατικός μηχανισμός έχει κάνει ξεκάθαρα τα πλάνα του για τις σχολές με την ανακοίνωση ιδρυσης πανεπιστημιακής αστυνομίας, την επικείμενη καθιέρωση καρτών εισόδου στις πύλες και την εγκατάσταση κλειστών κυκλωμάτων ασφαλείας. Και παρά το προσωρινό "πάγωμα" των παραπάνω οι μπάτσοι ήδη γκρεμίζουν στέκια, αγώνες και εγχειρήματα στις σχολές όπως αποδεικνύουν επίσης και η εισβολή στη ΦΕΠΑ τον Δεκέμβρη του '20, η 1η και η 2η εκκένωση της κατάληψης της πρυτανείας του ΛΠΘ την άνοιξη του '21 αλλά και η έφοδος ΔΕΛΤΑ και ΟΠΚΕ στην πολυτεχνειούπολη ήδη από την 1η εβδομάδα της φετινής

Τα παραπάνω έρχονται σε άμεση σύνδεση με την γενικότερη συνθήκη εντεταμένου ελέγχου που εδραιώνεται στα πλαίσια της πανδημίας με το κυρίαρχο αφήγημα της ατομικής ευθύνης και της κοινωνικής απομόνωσης, τα αλλεπάλληλα lockdown, τους ελέγχους πιστοποιητικών και τον κοινωνικό και ταξικό διαχωρισμό μεταξύ εμβολιασμένων και μη. Επισι και οι security που κάναν την εμφάνισή τους στις σχόλες δεν φύτρωσαν από το πουθενά αλλά είναι ακόμα ένα εργαλείο που διαμορφώνει το κλίμα πειθάρχησης και συνήθειας στον έλεγχο.

2)Η ΤΑΞΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΑΝΕΜΒΟΛΙΑΣΤΩΝ/ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΕΝΩΝ

Οι κρατικοί μηχανισμοί εν μέσω covid19, έχοντας να αντιμετωπίσουν έναν «αόρατο εχθρό», αναζητούν και δημιουργούν «εξιλαστήρια θύματα» προκειμένου να μετακυλήσουν την ευθύνη της κρίσης. Η τακτική αυτή, σκοπεύει στον αποπροσανατολισμό και στην αποποίηση των ευθυνών από την πλευρά του κράτους, για την διαχείριση της πανδημίας. Η καμπάνια του μαζικού υποχρεωτικού εμβολιασμού, η επιβολή των «υγειονομικών μέτρων» και των προστίμων αποτελεί κατασταλτικό πολιτικό εργαλείο των από τα πάνω ώστε να εξασφαλιστεί η ακεραιότητα και η κυριαρχία τους.

Μέσα σε αυτή τη συνθήκη, έρχεται η στοχοποίηση όσων αποκλίνουν από τις κρατικές επιταγές, δημιουργώντας ένα νέο κοινωνικό διαχωρισμό μεταξύ εμβολιασμένων και ανεμβολίαστων. Η επιλογή του μη εμβολιασμού θεωρείται, με βάση τα κρατικά αφηγήματα, αντικοινωνική πράξη και τιμωρείται με πρακτικές αποκλεισμού από το δημόσιο και κοινωνικό πεδίο. Το ψευδοδίπολο που έχει επινοηθεί από την πλευρά του κράτους, το οποίο κάθε άλλο παρά υγειονομικό χαρακτήρα δεν έχει, λειτουργεί διασπαστικά και οδηγεί στο να αναπτυχθούν στοιχεία κοινωνικού κανιβαλισμού. Ο ένας γίνεται μπάτσος της άλλης, εκλαμβάνοντας και αντιμετωπίζοντας την διπλανή ως επικίνδυνη και μη επιθυμητή.

Φυσικά, κάθε επιστημονική απόφαση για τη διαχείριση της πανδημίας έρχεται να φέρει νέους περιορισμούς και απαγορεύσεις από τις οποίες πλήρτονται τα ταξικά κατώτερα στρώματα.

Σε αυτό το πλαίσιο, επιβάλλονται πρόστιμα, αναστολές εργασίας και συνεχείς έλεγχοι γαρίδ test με ατομική οικονομική επιβάρυνση των ανεμβολίαστων εργαζομένων. Δεν είναι λίγες οι φορές που άτομα έχουν χάσει τη δουλειά τους ή δεν έχουν καν προσληφθεί επειδή κρίνονται «ακατάλληλα» ή ακόμα και επικίνδυνα για τις υπόλοιπες λόγω του μη εμβολιασμού τους. Όσον αφορά την γενικότερη υγειονομική διαχείριση της πανδημίας, οι κρατικοί φορείς επέλεξαν να μην ενισχύσουν ουσιαστικά το δημόσιο σύστημα υγείας με τις ελλείψεις σε ΜΕΘ και υγειονομικό προσωπικό να αποτελούν μόνιμη συνθήκη. Καθημερινά, άνθρωποι κυρίως των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων στοιβάζονται σε ουρές έξω από τα νοσοκομεία και πεθαίνουν εκτός ΜΕΘ χωρίς να λάβουν κάποια ιατρική περίθαλψη σε αντίθεση με τους αστούς που ανά πάσα στιγμή μπορούν να έχουν μια προνομιακή θέση σε κάποια κλινική.

Ταυτόχρονα, οι ανεμβολίαστοι υγειονομικοί έχουν τεθεί σε αναστολή και πολλοί ακόμα εργάζονται με προσωρινές συμβάσεις. Επιπλέον, κοινωνικές ομάδες όπως άστεγα, τοξικοεξαρτημένοι, μετανάστριες, φυλακισμένες βιώνουν ακόμα πιο έντονα το

καθεστώς εξαιρεσης καθώς η ζωή τους, επαναπροσδιορίστηκε και υποτιμήθηκε εκ νέου.

Τα ήδη απομονωμένα κέντρα κράτησης μεταναστριών εκτός του ότι αντιμετωπίσαν, εν μέσω πανδημίας, συνθήκες υγειονομικής εξαθλίωσης, καθώς δεν τους παρέχονταν τα στοιχειώδη είδη υγιεινής, το κράτος επέλεξε τον πλήρη αποκλεισμό τους

κηρύττοντας κλειστά κέντρα κράτησης με πρόσχημα την

προστασία από την πανδημία.

Παρόμοια συνθήκη επικρατεί στις φυλακές με απαγορεύσεις επισκεπτηρίων και απομόνωση

κρατουμένων με πρόσχημα τον covid19, ενισχύοντας έτσι τους ήδη δυσμενείς όρους εγκλεισμού τους.

Τα παραπάνω καταδεικνύουν την ταξική φύση της κρατικής διαχείρισης και του διαχωρισμού που επιβάλλει ο υποχρεωτικός εμβολιασμός, ενώ επικυρώνουν την ξεκάθαρη επίθεση του κράτους απέναντι στις καταπιεσμένες.

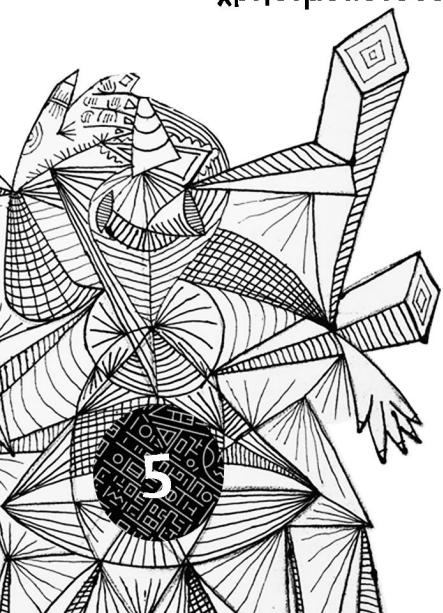
3) ΣΕΚΙΟΥΡΙΤΑΔΕΣ FACE/CONTROL

Η επιστροφή στην «κανονικότητα» μετά από μία περίοδο κλειστών σχολών, εδραιώνεται με νέους όρους στο δημόσιο πεδίο. Οι όροι έρχονται να επιβάλλουν μια σειρά από επιπλέον ελέγχους που αφορούν φαινομενικά την προστασία της δημόσιας υγείας. Οι security που ελέγχουν πιστοποιητικά αποτελούν ένα από τα βασικά εργαλεία διαμόρφωσης της νέας νόρμας του εμβολίου. Μέσω της νέας αυτής κατάστασης, οι «από τα πάνω» ελέγχουν ακόμα καλύτερα τα πρόσωπα που κυκλοφορούν σε κάθε χώρο. Πρωτοφανές, είναι ότι και στα περισσότερα πανεπιστημιακά ιδρύματα πραγματοποιείται για μακροχρόνιο διάστημα έλεγχος/ εξακρίβωση στοιχείων στις εισόδους και σε κτίρια τους.

Το πρόσχημα της προστασίας του πολίτη χρησιμοποιείται διαχρονικά για να αιτιολογήσει την παρέμβαση του κράτους στα προσωπικά δεδομένα της καθεμίας. Όπως και σε άλλες πτυχές της καθημερινότητας όπου το face-control είναι ήδη κατοχυρωμένο μέσω συστημάτων επιτήρησης, έτσι και στις σχολές εντείνεται η κανονικοποίηση της ταύτισης προσώπου-ονόματος. Η συνθήκη αυτή αποσκοπεί στην πειθάρχηση και τη συμμόρφωση των ατόμων κατευθύνοντας τα κοινωνικά σύνολα προς την φίμωση και το μούδιασμα των αντανακλαστικών τους.

Στα πλαίσια αυτά, ξεσφαλίζεται ο χαρακτήρας επιχείρησης των πανεπιστημίων, καθώς σταδιακά αποκλείονται πλήρως άτομα του περιθωρίου που άλλοτε χρησιμοποιούσαν τα πανεπιστημιακά ιδρύματα ως καταφύγιο (πχ καταληψίες μετανάστε/ριες Γκίνη, μικροπωλητές ΛΣΟΕΕ). Οι χώροι αυτοί, όλο και αποστειρώνονται με πρόθεση να χάσουν το

κοινωνικό-πολιτικό πρόσημο που κάποτε αναπτυσσόταν σε αυτούς. Συγκεκριμένα το ΕΜΠ, ως γνωστόν, αποτελεί μια ιδιαιτέρα κερδοφόρα επιχείρηση έχοντας ερευνητικά προγράμματα και άρα απαιτείται ο χώρος του ιδρύματος να είναι μια ασφαλής επένδυση για μπάτσους, στρατό και μεγαλοαφεντικά.

5

4) ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Το δημόσιο πανεπιστήμιο διαχρονικά αποτελεί δομικό στοιχείο κράτους και κεφαλαίου. Οι λειτουργίες του πανεπιστημίου αποσκοπούν στην κάλυψη των εκάστοτε αναγκών της καπιταλιστικής οικονομίας δηλαδή στην παραγωγή μεγαλύτερου κέρδους για τα αφεντικά. Με την εξειδίκευση η γνώση διαμερίζεται σε κύκλους σπουδών μέσω των οποίων αναπαράγεται το απαραίτητο εργατικό δυναμικό. Παράλληλα, διακοσμείται με μια ακαδημαϊκή χροιά δημιουργώντας την ψευδαίσθηση ταξικής και κοινωνικής ανέλιξης. Λπό τη λογική του 'κοίτα τη δουλεία σου' μέχρι την στήριξη ομάδων που πρωθυΐον τον καριερισμό και την άμισθη εργασία (eestec, aisec) οι πανεπιστημιακοί χώροι βρωμάνε ελειτισμό, ρουφιανά και εκμετάλλευση. Δεν υπάρχει άλλωστε πιο γόνιμο έδαφος για την ανάπτυξη μικροαστικής κουλτούρας, στρωμένο από τον μεγαλοιδεατισμό των ισχυρών πτυχίων που εξασφαλίζουν «ανάτερη» δουλειά»(sic). Γι' αυτό και τα φαινόμενα υποταγής και εξάρτησης από την αυθεντία που έχει τις διασυνδέσεις και η κανιβαλιστική πρακτική του 'φάε τον δίπλα σου' αποτελούν «κανόνες του παχνιδιού»: Μεγαλοκαθηγητάδες και πρυτάνεις επωφελούνται και πλουτίζουν από την εργασία φοιτητών οι οποίοι συχνά έχουν την πεποίθηση ότι η έρευνα τους είναι αμιγώς επιστημονική. Ωστόσο, καμία έρευνα δεν μπορεί να αποκοπεί από τους υλικούς όρους πραγματοποίησης επομένων είναι σαφές ότι όπως και να προβάλλεται, στην πραγματικότητα εξυπηρετεί τα συμφέροντα των αφεντικών. Ήτοτε φαίνεται και από τις εργασιακές συνθήκες που επικρατούν για τις ερευνήτριες: ελαστικό ωράριο, κακοπληρωμένη ή τζάμπα εργασία που δεν αναγνωρίζεται ως τέτοια. Και η ανταμοιβή για όλα αυτά περιορίζεται στην απόκτηση 'γνώσεων' και σε μια πολυπόθητη συστατική επιστολή, ενώ η εργασία αυτή καθ' αυτή βαφτίζεται λειτούργημα προς όφελος μιας ουδέτερης εξέλιξης της επιστήμης.

6

Σε αυτή την μπίζνα των ερευνητικών συμμετέχουν όλο πιο ενεργά και απροκάλυπτα, τα τελευταία χρόνια, μπάτσοι και καραβανάδες. Χαρακτηριστικές είναι οι συνεργασίες του στρατού με το ΕΜΠ: θερμικές κάμερες για τη φύλαξη συνόρων στον Έβρο, **Jason-Poseidon** (υποθαλάσσια συστήματα εντοπισμού μεταναστών), **Perseus-Ranger-Andromeda** (radar για τη φύλαξη των ευρωπαϊκών συνόρων και επέκταση δικτύου ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών), καθώς και με άλλα πανεπιστημιακά ιδρύματα: **Roborder** (ανάπτυξη ενός αυτόνομου συστήματος επιτήρησης συνόρων με τη χρήση μη επανδρωμένων ροβοτ). Επιπλέον το ΕΜΠ παράγει και τα μέσα όξυνσης της καταστολής εντός των κρατών, μέσω της από κοινού διεξαγωγής προγραμμάτων με την αστυνομία: **Prevision** (συλλογή και επεξεργασία δεδομένων με στόχο την πρόβλεψη αποκλίνουσων συμπεριφορών, την πιθανότητα ριζοσπαστικοίσης και την πρόληψη επιθέσεων σε δημόσιους χώρους), **Ingenious** (αναβάθμιση του τεχνολογικού εξοπλισμού των σωμάτων ασφαλείας διάφορων κρατών).

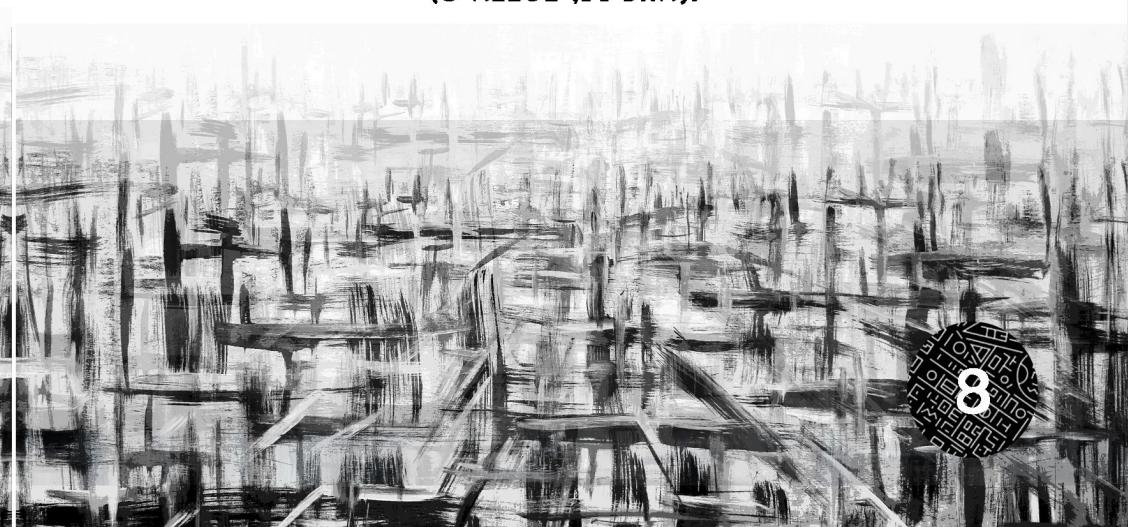
Το κράτος λοιπόν, εντείνει τον έλεγχο και ενισχύει τα εργαλεία καταστολής του (σύσταση ΟΠΠΙ) σε μια προσπάθεια (μεταξύ άλλων) να διαφυλάξει την ομαλή διεξαγωγή τέτοιων ερευνητικών προραμμάτων που ενισχύουν τα κατασταλτικά μέσα του κράτους και την κερδοφορία του κεφαλαίου.

5) ΣΥΓΚΥΡΙΑ ΠΡΟΤΑΓΜΑΤΑ

Στην τρέχουσα συγκυρία, για ακόμα μια φορά αναβλήθηκε η επίσημη άφιξη της ΟΠΠΙ τον σεπτέμβριο, με πρόφαση την καλύτερη εκπαίδευση τους για τον Μάιο του 2022. Ενώ παράλληλα η σύγκλητος των πρυτάνεων (δεκέμβρης 2021) δεν αναφέρθηκε (επίσημα τουλάχιστον) στην εφαρμογή του προηγούμενου νομοσχεδίου. Παρόλα αυτά η παρουσία των μπάτσων σε πανεπιστημιακά ιδρύματα τείνει να κανονικοποιηθεί. Πρόσφατες είναι οι 2 εκκενώσεις στεκιών στο ΑΠΘ (στέκι στο βιολογικό, νέα κατάληψη στο κτίριο των χημικών), η εισβολή στην ΛΣΟΕΕ, εκκένωση κ*πρυτανείας ΕΜΠ, εστίες ΦΕΠΑ, ασφάλεια μέσα στους χώρους των πανεπιστημίων, εισβολές των μπάτσων μέσα στο ΑΠΘ, 1η και 2η εκκένωση της πρυτανείας ΑΠΘ και, την εισβολή/επίθεση των μπάτσων στο ΑΠΘ μετά την πορεία της 17-11-2021.

Για τις συνεχείς αναβολές άφιξης των ΟΠΠΙ μπορούν να γίνουν μόνο ορισμένες εκτιμήσεις και πράτες σκέψεις.

Αρχικά, το τρέχον νομοσχέδιο έχει τον ρόλο μιας πολυεπίπεδης επίθεσης -στο πανεπιστήμιο και στα υποκείμενα που αγωνίζονται γύρω από αυτό (φοιτητές/ριες ή μη) - της οποίας κάποια μέρη είναι πολύ τρανταχτά και επιδιώκουν να αφήσουν στο απυρόβλητο την συνολικότερη πολιτική εξευγενισμού, αποστείρωσης και ιδιωτικοποίησης των πανεπιστημίων. Λειζει ακόμα, να σημειωθεί η πίεση που ασκήθηκε, από τους αγώνες που δόθηκαν γύρω από το ζήτημα και η κοινωνική κατακραυγή που ακολούθησε. Από την άλλη η είσοδος των ΟΠΠΙ στα πανεπιστήμια παραμένει γραφειοκρατικό ζήτημα, από την στιγμή που το κράτος έχει εισβάλει επανειλημμένα σε πανεπιστημιακούς χώρους και έχει συλλάβει/διώξει ποινικά εκατοντάδες αγωνιστές-ριες (8 ΛΣΟΕΕ, 14 DNA).

Τον ρόλο της ΟΠΠΙ έχουν αναλάβει προσωρινά σεκτιουριτάδες που ελέγχουν πιστοποιητικά και κάνουν face-control με αφορμή την πανδημία , προετοιμάζοντας έτσι ένα έδαφος ελέγχου , επιτήρησης και διαχωρισμού . Λυτό αστόσο εφαρμόζεται κατα περίπτωση, ανάλογα με το που ευνοούνται από τις συνθήκες και τους συσχετισμούς (χωροταξικούς και πολιτικούς), όπου υπάρχουν αναχώματα και αντιστάσεις βλέπουμε τους ελέγχους να ακυρώνονται στην πράξη .

Όλα είναι δυναμικά , δεν έχουμε αυταπάτες για την ενδεχόμενη καθιέρωση της παρουσίας των μπάτσων μέσα στις σχολές , στο σύντομο ή μακρινό μέλλον , η οποία εντάσσεται στη συνολικότερη πολιτική μηδενικής ανοχής. καταστολής και ελέγχου .Ο αγώνας που δίνουμε είναι συμπειληπτικός και αντιλαμβάνεται τα πανεπιστήμια ως ένα ακόμα πεδίο κοινωνικού και ταξικού ανταγωνισμού και όχι ως ένα αποσπασμένο προνομιακό πεδίο φοιτητικού συνδικαλισμού . Δεν μένουμε προσκολλημένοι στη γυάλα μας και δραστηριοποιούμαστε μέσα και έξω από τις σχολές επιχειρώντας να κάνουμε τους αγώνες μας διαθεματικούς και φορείς συνολικότερων προβλημάτων. Η εφαρμογή των σχεδίων των κυριαρχών για τα πανεπιστήμια θα κριθεί από τις συνολικές αντιστάσεις που θα βρουν απέναντι τους . Επειδή όμως ο αγώνας αυτός αποτελεί ένα στιγμιότυπο , εμείς επιλέγουμε να δίνουμε ένα συνολικότερο αγώνα ενάντια σε κράτος , κεφάλαιο , πατριαρχία και κάθε εκμεταλλευτική / καταπιεστική σχέση.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΚΑΘΑΡΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ ΣΕ
ΣΤΡΑΤΟΜΠΑΤΣΟΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ:
ΑΜΑΙΤΗΣ.Α.-ΣΔΟΓΓΟΣ Ε.
(RANGER-PREVISION-INGENIOUS)
ΣΥΚΑΣ Ε.-ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ Κ.
(ANDROMEDA)

**ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ
ΣΤΕΚΙ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ
ΛΙΘΟΥΣΑ 11 ΚΤ. ΧΗΜ. ΜΗΧ**